

ଆମେ ସବୁ ଓଡ଼ିଆଏ ଲଜ୍ଜିତ, ରଣ ପରିଶୋଧର ଏ କି ନମ୍ବୁନା ?

ଗତକାଳିର ଅଖ୍ୟାତ ଗ୍ରାମ ମନୋହରପୁର ଆଜି କୁଣ୍ଡାତ । ଗତ ୨୨ ତାରିଖ ମଧ୍ୟରାତ୍ରି ପରେପରେ ସେଠାରେ ସଂଘର୍ଚିତ ହୋଇଥିବା ହତ୍ୟାକାନ୍ତକୁ କିପରି ଭାବେ ଚିତ୍ରଣ କରାଯିବ ତାହା ହଠାତ୍ ଚିଂଠା କରି ହେଉନାହିଁ ।

ମୁଖ୍ୟମଂତ୍ରୀଙ୍କ ପାଖରେ ଏ ଆକ୍ରମଣକୁ ନିଃଦ୍ଵା କରିବା ପାଇଁ ଭାଷା ନଥିବା ବେଳେ ବିରୋଧୀ ନେତ୍ରବ୍ରତକର ନିଃଦ୍ଵା ପ୍ରସାଦପୁତ୍ରିକ ଖବର କାରଣର ପୃଷ୍ଠା ମନ୍ତରନ କରିବାକୁ ଲାଗିଲାଣି । ସେବୁତିକୁ ପଢ଼ିଲେ ମନେ ହେଉଛି ସତେ ଯେପରି ଏପରି ଏକ ଅନ୍ୟଚାନ୍କୁ ସେମାନେ ନିଜ ନିଜ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ବାତକ ପରି ଅନାଳ ବସିଥିଲେ । ଗୁରୁତବର ଗାର୍ଜା ଗୁଡ଼ିକ ଉପରେ ଆକ୍ରମଣ ପରେ ସଂପ୍ରଦାସବାଦର ପ୍ରଶ୍ନ ଆମ ସମ୍ପଦକୁ ଆଂଦୋଳିତ କରୁଥିବା ବେଳେ ମନୋହରପୁରର ଏ ଆକ୍ରମଣ ଆମ ଦେଶର ଧର୍ମ ନିରାପଦତାର ସାମାଜିକ ଭିତ୍ତିରୁ ପୁଣି ଥରେ ଦୋହଳାଇ ଦେଇଛି କହିଲେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ହେବ ନାହିଁ ।

ଏଗନାର ବିବରଣୀରୁ ଯାହା ଜଣାପଡ଼ୁଛି ସମୁଦ୍ରାସ ବ୍ୟାପାରଟି ଦୁଇଟି ଚିତ୍ରକୁ ନେଇ ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଛି । ପରେ ଆମେ ସବୁ ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ କାରଣରୁ ସେଥିରେ ଛାଂଦି ହୋଇଯାଇଛୁ । ସେ ଦୁଇଟି ଚିତ୍ରକୁ ହେଲେ ଗ୍ରାମୀୟ ଷ୍ଣେନ୍ ଏବଂ ଦାଗା ସିଁ । ଏ ଦୁଇଁ କିଏ ? କେଉଁଠୁ ଆସିଛା ? କ'ଣ ତାଙ୍କର ବୁଝି ବା ପେଶା ? ଏପରି ପ୍ରଶ୍ନର ଉତ୍ତର ଖେଳି ଦୁଇଁକୁ ତୁଳନା କଲେ ଅନ୍ୟଚାନ୍କ ସଂପର୍କର ସାମାଜିକ ଚିତ୍ରଟି ଷଷ୍ଠ ହୋଇଯିବ । ଷ୍ଣେନ୍ ଥିଲେ ଜଣେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟାସ ଧର୍ମ ପ୍ରଗାରକ । ମଧ୍ୟ ବର୍ଷ ତଳେ ଅଷ୍ଟୁଲିଆରୁ ଓଡ଼ିଶାକୁ ଆସିଥିଲେ । ଦୁର୍ଗମ କେଂଦ୍ରର, ମୟୂରଭାରତ ଜିଲ୍ଲାରେ ଧର୍ମ ପ୍ରଗାରକ କରିବା ସଂଗେ ସଂଗେ ବାଚିପଦାରେ ଚାହିଁ ସହରରେ ଛାପିତ କୁଷାଶ୍ରମରେ ବୋଗାଂକର ସେବା କରୁଥିଲେ ।

ଆମ ଘରର ହାଲଚାଲ

ଗୌମ୍ୟ ରଂଜନ ପଞ୍ଜନାୟକ

ବର୍ଷେ ଦୁଇ ବର୍ଷ ପାଇଁ ନୁହେଁ, ଦାର୍ଯ୍ୟ ୩୦ ବର୍ଷରୁ ଡର୍ଶ ସମୟ ଧରି ଆମ ଜନଜୀବନ ସହିତ ଓଚପ୍ରୋତ ଭାବେ ଜାତିତ ଥିଲେ । ଶାନ୍ତୀୟ ଗୋଟାରୀ କୁବର ସଂପାଦକ ମଧ୍ୟ ହୋଇଥିଲେ । ସେ କାଳେ ଏପରି ଓଡ଼ିଆ କହୁଥିଲେ ଯେ ଅଧି ଲୋକଟିଏ ତାଙ୍କୁ ଶୁଣିଲା ପରେ ସେ ଅଷ୍ଟୁଲିଆରୁ ଆସିଛା ? ବୋଲି ବିଶ୍ୱାସ କରିବ ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ଦାଗା ସିଁ ? ସେ କିଏ ? କେଉଁଠୁ ଆସିଛା ? କାହିଁକି ଆସିଛା ? ଓଡ଼ିଶାରେ ତାଙ୍କର କାର୍ଯ୍ୟ କ'ଣ ? କେଉଁ ଶିଳ୍ପ ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରିବାକୁ ସେ ଆସିଛା ? ଏପରି ପ୍ରଶ୍ନର କୌଣସି ସଂତୋଷଜନକ ଉତ୍ତର ନାହିଁ । ବଜରାଂଗ ଦଳର ସଂଗଠନ ନାମରେ ସେ ବିଷ ମାଙ୍କି ବୁଝିବାକୁ ଆସିବାଂତି ବେଳେ ବୋଧେ ଭୁଲ ହେବ ନାହିଁ । ଧର୍ମ ପ୍ରଗାରର ପ୍ରାସରିକତାକୁ ନେଇ ଆମ ଭିତରେ ମତରେଦ ଥାଇପାରେ । କିନ୍ତୁ ଧର୍ମରକ୍ଷା ନାମରେ ଏପରି ବର୍ବନ ଏବଂ କାପୁରୁଷୋରିତ ଆକ୍ରମଣକୁ କେହି ସମର୍ଥନ କରିବେ ନାହିଁ । ଆମ ଭିତରୁ ଧର୍ମରକ୍ଷା କରିବା ପାଇଁ କେତେକଣ ଜାବନ ସାରା କୃଷ୍ଣରୋଗାଙ୍କ ସେବା କରିବାକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେବେ ? ଏହା କ'ଣ ଏକ ପ୍ରାସରିକ ପ୍ରଶ୍ନ ନୁହେଁ କି ?

ଗାଜନୀତିକ ଦଳ ଏବଂ ନେତ୍ରବ୍ରତକର ଏ ସଂପର୍କର ପ୍ରତିକ୍ରିୟା ଆମ ବିଚାରରେ ସବୁଠାରୁ ଦେଖି ପ୍ରୀଣିଧାନମୋର୍ୟ । ପ୍ରଧାନମଂତ୍ରୀ ବାଜିପୋଯି ଅବଶ୍ୟ ଆଜି ଏହାକୁ ନିଃଦ୍ଵା କରିଛା ? କିନ୍ତୁ କାହିଁଯେ ଏ ସଂପର୍କରେ ଫୁଲ୍ ଏକ ଜାତୀୟ ବିରକ୍ତ ଦରକାର ବୋଲି ନକହିବେ, ତାହା ରତ୍ନା କରି କାହିଁକି ନାହିଁ । କୁଣ୍ଠ ଦଳ ଧର୍ମବିଚାରୀ ଦଳରେ ଯାହା ବିରକ୍ତକାରୀ ଦଳକର ଦେଖାଇଥିଲୁ ଏକ ଅଭ୍ୟାସ ହୋଇଯାଇଛି । ଶାସନ କରିବାର ଅଭ୍ୟାସ ଏ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ହୋଇନାହିଁ । ଜନସାଧାରଣ କିନ୍ତୁ ଶାସକମାନଙ୍କଠାରୁ ଆଜି ବିରକ୍ତ ଚାହୁଁନାହାର୍ତ୍ତି, ଦଳମତ ନିର୍ବିଶେଷରେ ଦୃଢ଼ କାର୍ଯ୍ୟନୁଷ୍ଠାନ ଚାହୁଁଛା ? କେନ୍ତୁ ସାଧାରଣ ଜନତାର ରତ୍ନା ତୁଟିଯାଉଛି, ଏକଥାକୁ ଯେ କେହି ହେଲେ ସ୍ଥାନକ କରିବା । ବଜରାଂଗ ଦଳର ଭୁଲିକା ସଂପର୍କରେ ଯେଉଁ ସଂଦେହ ପ୍ରକାଶ ପାଇଛି ସେ ବିଷୟରେ ପ୍ରଧାନମଂତ୍ରୀଙ୍କର କୌଣସି ବଢ଼ିବ୍ୟ ନାହିଁ । ବଜରାଂଗ ଦଳ ଏବଂ ଚାନ୍ଦ ପୃଷ୍ଠାପୋଷକମାନଙ୍କ ବିଷୟରେ ଆଲୋଚନା କରି ସେମାନଙ୍କୁ ଅଧିଧ୍ୟାତ୍ମକ ଅଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଦେବାକୁ କାହୁଁନାହାର୍ତ୍ତି । କିନ୍ତୁ ଶାସା ଭୋଟ ରାଜନୀତି ସର୍ବପ୍ରାଦୁର୍ଦ୍ଧରା ଆମର ଜନନୀୟକମାନ ମୁଖ୍ୟମାନଙ୍କ କିଷଟା ଦାବି କଲାବେଳେ ସଂଦେହପୂର୍ବ ଅନୁଶୀଳନଗୁଡ଼ିକ ଉପରେ ନିଷେଧାଦେଶ ଲାଗୁ କରିବା ପାଇଁ ଦାବି କରିଥିଲେ ଅଧିକ ଗ୍ରହଣୀୟ ହୁଅଛେ ।

ଓଡ଼ିଶାରେ ଆଜି ଆମେ ଓଡ଼ିଆଏ ସବୁଠାରୁ ଦେଖି ଲଜ୍ଜିତ । ଆରଭଦ୍ରଗିରି ଅନ୍ୟଚାନ୍କ ନଶ୍ଶେଷ ମନୋହରପୁର ଏହି ଆକ୍ରମଣକୁ ନେଇ ମୁଢ଼ ଚକିତ ଚାଲିବା ସଂଭବ ହେଉନାହିଁ । ଗତକାଳି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆମେ ଆମର ସଂପ୍ରଦାୟିକ ସଦ୍ଭାବ ପାଇଁ ଗର୍ବ ଅନୁଭବ କରିଥିଲୁ । ଜଗନ୍ନାଥକ ଭୁଲ୍ ଓଡ଼ିଶା ସାରା ଭାରତକୁ ବୋଲି କାହୁଁଥିଲୁ । ଆମର ଆର କିଛି ଥାର ବା ନଥାର ଏବଂ ଆମେ ଯେତେ ଗରିବ ହେଲେ ମଧ୍ୟ ଜଗନ୍ନାଥକ ଅପାର କରୁଣାରୁ ଆମ ଭିତରେ ସର୍ବଧର୍ମ ସମାନ୍ୟର ପ୍ରମାଣ କାଳେ କାଳେ ରହି ଆସିଛି । ଭାବ ସାରା ପରିଶୋଧନ ଏବଂ ଦାର୍ଯ୍ୟ ବାରାନ୍ଦାର କଥା । ଲୋକକଥା ବା କିବିଦିବ୍ୟ ନୁହେଁ, ଓଡ଼ିଶାର ପୁରୁଷଙ୍କର ଏହା ଏକ ଜାବଂତ ଅନୁଭବ କରିଥାର । ବାଲେଶ୍ୱରର ଭୁଲ୍ଜାରୀପାର, କାଇପଦରର ବୋଣାରୀ ବାବା ଏହାର ଅନ୍ୟ ଏକ ବାକୁଷ ପ୍ରମାଣ । ଶେଷରେ ଉତ୍ତଳ ଗୋଟାର କୁଳବୃକ୍ଷ ମଧ୍ୟଦନ ଦାର୍ଯ୍ୟ ଜାବନ ଏହାର ସର୍ବଶ୍ରେଷ୍ଠ ନିର୍ଦ୍ଦର୍ଶନ । ମଧ୍ୟବାରୁ ମଧ୍ୟ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଧର୍ମ ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ । ସୁତ୍ତରୁ ଉତ୍ତଳ ପ୍ରଦେଶ ଗଠନ କରିବା ପାଇଁ ନିଜ ଜାବନକୁ ଉପର୍ଗ କରିଥିଲେ । ନିଜେ ଦେବାକିଆ ହୋଇଗଲେ ପଛେ ନିଜ ଜାବନକାରୀରେ ଓଡ଼ିଶାର ସ୍ଥାନକମାନକୁ ସଂକୁଚିତ ହେବାକୁ ଦେଇନାଥିଲେ । ଖ୍ରୀଷ୍ଟଧର୍ମ ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ ମଧ୍ୟ ଜଗନ୍ନାଥ ଏବଂ ଚାନ୍ଦକର ସଂପର୍କର ମାଲିକାନା ପ୍ରତି ଯେତେବେଳେ ଆଇନଗତ ବିପଦ ଆସିଲା, ସେତେବେଳେ ମଧ୍ୟ ବାରିଷ୍ଠର ବିନା ଫୀସରେ ଜଗନ୍ନାଥକ ମୋକଦମା ଲାଭିଥିଲେ । ସେଥିପାଇଁ ଆମେ ସବୁ ଓଡ଼ିଆଏ ଏବଂ ଜଗନ୍ନାଥକ ଭାବରେ ଭାବନାମେ ମଧ୍ୟବାବୁଙ୍କ ପରାପରା । କିନ୍ତୁ ମନୋହରପୁର କ'ଣ ସେ ଜଣ ପରିଶୋଧର ଉପର୍ଯ୍ୟ ନମ୍ବୁନା ?